

[Bladt.]

lig tyngende. Det kan også med nogenlunde sikkerhed siges, at staten ikke pådrager sig nogen risiko ved, at statslånet rykkes tilbage.

For dem, der vil optage lån efter den foreslåede ordning, er det dog en betingelse, at de går med til en konvertering af statslånet, hvorved jordkøbslån og byggelån bliver lagt sammen til ét lån, afdragstiden bliver afkortet, og rente- og afdragsvilkårene forbliver helt de samme som efter de bestemmelser, der blev vedtaget i 1959 for det nye byggeri. For øvrigt indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at den nye ordning også fremtidig skal gælde i tilfælde af ejerskifte.

Jeg nærer ikke betænkelighed ved at give tilslutning til den nye låneordning, da dens økonomiske konsekvenser er særdeles lempe-

I lovforslaget foreslås en ny affattelse af lovens § 22, hvori der findes nogle nye bestemmelser vedrørende ejerskifte, som er forskellige, alt efter i hvilket tidsinterval ejendommen er opført. Jeg finder det hensigtsmæssigt at se nærmere på disse bestemmelser i det udvalg, som jeg senere agter at foreslå lovforslaget henvist til. Jeg vil dog gerne udtale min tilfredshed med, at der nu bliver adgang for køberen til at overtage hæftelsen for renteefterbetalingskravet som en del af købesummen.

Jeg vil dernæst gerne gøre et par bemærkninger om et spørgsmål, som jeg også kort nævnte under forhandlingen sidste år, nemlig at der rundt om i landkommunerne findes et betydeligt antal arbejderboliger, som ikke hører ind under denne lovs rammer, men for hvilke det også var særdeles ønskeligt at åbne adgang for en lånemulighed med samme formål som for husene under denne lov. Det fremgår af kommissionsbetænkningen, at det ærede medlem hr. Carl Petersen har peget på dette problem i kommissionen, som imidlertid ikke har taget stilling til problemet med den begrundelse, at det falder uden for kommissoriet, men som dog ønsker over for regeringen at pege på, at problemet er til stede og lejlighedsvis burde undersøges. Jeg vil gerne ved denne lejlighed bringe spørgsmålet i erindring, og jeg vil understrege, og det er min bestemte opfattelse, at der

hos mange mindrebedemlede er et behov for en sådan lånemulighed. Naturligvis er jeg klar over, at det kræver en forudgående undersøgelse og forskellige overvejelser både med hensyn til hvilke huse der kan komme i betragtning, og under hvilken form der fra lovgivningens side kan skabes en lånemulighed. På den måde skulle problemet vel kunne løses med god vilje. Måske kan der drages erfaringer fra tidligere lovgivning af denne karakter. Jeg vil meget gerne høre en udtalelse af den højtærede landbrugsminister om dette spørgsmål, og det skulle glæde mig, om der snarest kunne komme realitetsforhandlinger i gang til løsning af problemet.

Endelig vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremføre nogle få betragtninger over den lovgivning, som vi her beskæftiger os med.

Siden lovens tilblivelse i 1938 har der været en enestående enighed mellem alle politiske partier om denne lovgivnings principper og formål. Under behandlingen af den årlige udlånslov er det blevet gentaget gang på gang, at det er en virkelig god lov, gennem hvilken der er fremskaffet mange både gode og billige boliger. Vel er der fra tid til anden gennemført ændringer, som skønnedes hensigtsmæssige, men selve hovedprincipperne er der ikke rokket ved.

Nu er det imidlertid forbi med denne enighed. Ved behandlingen af udlånsloven for nylig kunne venstre og det konservative folkeparti ikke stemme for lovforslaget ved tredje behandling. De 2 partier gav ved de stillede ændringsforslag udtryk for, at de ønskede gennemført en anden finansieringsform, det vil sige, at de ønskede det hidtidige økonomiske grundlag for loven forrykket. Det er da vist berettiget at spørge: hvad er den virkelige motivering for denne ændrede principielle indstilling? Jeg synes ikke, man kan klare dette spørgsmål bare med at henvise til de 2 partiers fælleserklæring af 4. oktober 1959.

Man ændrer normalt en lov, når den ikke længere svarer til sit oprindelige formål; men hvorfor skal man ændre en lov som denne, når det fra alle sider anerkendes, at den virker fuldt tilfredsstillende? Jeg fristes til i denne forbindelse at gentage en vending, som det ærede medlem hr. Vagn Bro brugte i går fra denne talerstol under be-